

(Стртфор, 31. 1. 2013)

Актуелна француска војна кампања, која за циљ има избацивање радикалних исламиста из северног Малија и недавни сензационални напад на постројење за производњу природног гаса у Алжиру, јесу директно повезани са страном интервенцијом у Либији која је збацила Гадафијев режим. Такође, постоји веома тесна веза између ових догађаја и одлуке страних сила да не интервенишу у Малију када је војска извршила пуч у марту 2012. Пуч се догодио када су се хиљаде тешко наоружаних припадника племена Туарега вратили свом дому у северном Малију након што су служили у војсци Моамера Гадафија, и скуп тих догађаја резултирао је имплозијом војске Малија и безбедносним вакуумом који се створио на северу. Ал-Каида у исламском Магребу и остали исламисти дошли су у прилику да искористе ову ситуацију како би се домогли моћи у северном делу ове афричке нације.

У тренутку док се ови догађаји одвијају у северној Африци, другачији тип војне интервенције се одвија у Сирији. Уместо директне војне интервенције, као оне која је предузета против Гадафијевог режима у Либији 2011. Запад – и његови блискоисточни партнери – предузели су компромисни приступ у Сирији. Другим речима, ове снаге су пружиле логистичку помоћ различитим сиријским побуњеничким фракцијама не упуштајући се у директну војну интервенцију.

Какве ће бити последице дила са џихадистима у Сирији

Пише: Скот Стјуарт
петак, 08 фебруар 2013 12:12

Као што су се јавиле последице због одлуке да се спроведе директна интервенција у Либији а да се не интервенише у Малију, тако ће бити и последица због овог приступа који подразумева парцијалну интервенцију у Сирији. Те последице постају све очигледније како се криза наставља.

Интервенција у Сирији

Дуже од годину дана државе попут САД, Турске, Саудијске Арабије, Катара и европских земаља пружају помоћ сиријским побуњеницима. Велики део ове помоћи је у виду хуманитарне подршке, у смислу обезбеђивања потреба као што су склоништа, храна и медицинска нега за избеглице. Друга врста помоћи обезбедила је побуњеницима војне залихе које нису борбене, као што су радио станице и панцирни прслуци. Али прегледом оружја на бојном пољу можемо видети да побуњеници такође примају и повећан број наоружања.

На пример, постоје многобројни видео материјали који показују побуњенике који користе оружје као што је М79 Оса [\[1\]](#) ракетни лансер, РПГ-22, [\[2\]](#) М-60 [\[3\]](#), РБГ-6 ручни бацач граната [\[4\]](#). Сиријска влада је објавила видео снимке овог оружја, након што их је запленила у војним складиштима. Оно што је интересантно код овог оружја јесте чињеница да се оно није налазило у сиријском војном арсеналу пре кризе и највероватније је да је све то наоружање набављено преко Хрватске. Такође, видели смо многе снимке и извештаје сиријских побуњеника који носе аустријске штејер ауг аутоматске пушке. Швајцарска влада је уложила протест услед тога што су ручне гранате швајцарске производње које су продате Уједињеним Арапским Емиратима пронашле пут до сиријских побуњеника.

Са сиријским побуњеничким групама које превасходно користе половно оружје из региона, оружје које је отето од режима, или асортиман чудних топова који су они сами направили, појава и раширеност овог страног оружја у побуњеничком арсеналу током неколико протеклих месеци јесте на први поглед доказ о страним испорукама оружја.

Какве ће бити последице дила са џихадистима у Сирији

Пише: Скот Стјуарт
петак, 08 фебруар 2013 12:12

Појава једне штејер ауг пушке или РБГ-6 на бојишту може бити интересантна случајност, али разноликост и концентрација овог оружја које је виђено у Сирији далеко је од тога да се може сматрати пуком случајношћу.

Ово значи да тренутни ниво спољне интервенције у Сирији јесте сличан нивоу који је извршен против Совјетског Савеза и његових комунистичких присталица који је уследио након совјетске интервенције у Авганистану. Спољни савезници не обезбеђују само обуку, обавештајне податке и помоћ, већ такође и оружје – страно оружје које чини да је спољна набавка оружја очигледна читавом свету. Такође, интересантно је да у Сирији, као и у Авганистану два од главних војних снабдевача јесу Вашингтон и Ријад, иако су им се у Сирији придружиле регионалне силе попут Турске, Јордана, Катара и Уједињених Арапских Емирата, више него што је случај са Пакистаном.

У Авганистану су Саудијци и Американци дозволили својим савезницима у пакистанској страни обавештајној служби да одреди којој од безброј милитантних група треба пружити главнину од фонда и оружја које они обезбеђују. Ово изазвало две последице. Као прво, Пакистанци су финансирани и наоружавани групе за које су мислили да могу послужити као најбољи суровити након повлачења Совјета. Као друго, они су прагматично одлучили да доливају кеш и оружје групама које су биле најуспешније на бојном пољу- групе као оне које су вођене од стране Гулгудина Хекматајара и Џалалудина Хаганија чија је ефективност на бојном пољу директно зависила од њихове ревносне оданости теологији која је сматрала да је верска дужност водити џихад против неверника, а смрт током ове борбе сматрала крајњим постигнућем.

Сличан процес се већ готово две године дешава у Сирији. Опозиционе групе које су биле најефикасније на бојном пољу имају тенденцију да буду џихадистички оријентисане попут групе Џабхат ал-Нусра. Није изненађење да је један од разлога њиховог успеха

Какве ће бити последице дила са џихадистима у Сирији

Пише: Скот Стјуарт
петак, 08 фебруар 2013 12:12

вештина и тактика коју су научили у борби против коалиционих снага у Ираку, Ипак, упркос овоме Саудијце – заједно са грађанима Катара и Емирата- наоружавале су и финансирале џихадистичке групе великим делом због њиховог успеха на бојном пољу. Као што је мој колега Камран Бокхари забележио у фебруару 2012, ситуација у Сирији отвара могућност радикалним исламистима чак и без спољне подршке. У фрагментираном устројству сиријске опозиције, јединство ради сврхе и борбена ефикасност џихадиста су довољне саме себи да осигурају да ове групе привуку велики број нових регрута.

Али ово није једини фактор који погодује радикализацији сиријских побуњеника. Прво, рат - а нарочито брутални исцрпљујући рат - поседује тенденцију да од бораца који су укључени у сукобе створи екстремисте. Сетимо се Стаљинграда, хладноратовске борбе у Централној Америци, или етничког чишћења на Балкану које је уследило након распада Југославије. Овај степен борбе и патње има тенденцију да чак и људе који нису идеолошки настројени учини идеолозима. У Сирији видели смо како многи секуларни муслимани постају строги џихадисти. Као друго, недостатак наде за интервенцијом од стране Запада уклања сваку побуду за одржавањем секуларне атмосфере. Многи борци који су улагали своје наде у НАТО су били тешко разочарани и љути због тога што је њихова патња игнорисана. Није неуобичајено да сиријски борци кажу нешто слично овоме: “Шта је Запад урадио за нас? Ми сада имамо само Бога”.

Какве ће бити последице дила са џихадистима у Сирији

Пише: Скот Стјуарт
петак, 08 фебруар 2013 12:12

